

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε΄.

ΑΡΙΘ. 58.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἑταίρους τοῦ Κράτους ἀνά
12 Φίλλ. Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ὀβ. παλαιῶς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ Ὑπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
εἰ α ο λ α π ο θ ῆ κ η ς.

ΚΕΦΑΛΗΝΙΑ, 31 ΜΑΪΟΥ 1862.

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑΙ ΗΘΩΝ ΚΑΙ ΕΘΙΜΩΝ.

Je tache d'y tourner le vice en ridicule
Ne pouvant l'attaquer avec des bras d'Hercule.

La Fontaine — Fables.

III

ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ.

La donna è mobile

Σὰρ ἴ ἀρεμοῦρι
Τρέβει τῆ μοῦρη
Κάθε λο.λοῦ.

—Κάπουθε.—

Ἰππὶγα μίαν ἡμέραν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν φίλον μου Α^{***}.
— Ὁ φίλος μου Α^{***} εἶνε, καθὼς και μόνος του τὸ ὁ-
μολογεῖ, ὁ πλέον ἐπικίνδυνος ἐργολάβος τῆς πρωτεύου-
σας μας, ἐν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὄντα τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν
διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ γυναικείου φύλου — ἐν ἀπὸ
τὰ τέρατα ἐκεῖνα ἄτινα ὑπὸ εὐεῖδές και εὐπροσήγορον
ἐπιτετικόν, ὑπὸ τὸν φλοῖον τῆς τρυφερότητος και τῆς
συμπαιεῖας κρύπτουσι καρδίαν ἀναισθητον, σκληρὰν ἀ-
δαμάντινον, και κατὰ τῆς ὁποῖας δύνανται προσκρου-
σμεναι νὰ συντριβῶσι ἑκατοστῆς καρδιῶν (θυλικῶν
ἐννοεῖται). Δύναται ἡ καρδία αὕτη νὰ συμπραβληθῆ
πρὸς τὰς μετὰ τὰ ροῦλάνα ἐκεῖνα ἀγὰ τὰ ὁποῖα οἱ
παῖδες βάπτουσι κατὰ τὴν Λαμπρὰν, και δι' ὧν, φησί-
σιντες τὰ τῶν εὐαπατήτων φίλων των, τὰ σπῶσι και
τὰ κερδίζουσι χωρὶς ποτὲ τὸ ὑποβολομαῖον ὧν τους
νὰ πάθῃ κάμμίαν ἀλλοίωσιν. Εἶνε ὄλωσ ἀνωφελὲς νὰ

εἰκονογραφῆσω διὰ μακρῶν τὸν φίλον μου Α^{***} διὰ μὲν
τοὺς ἀναγνώστας ἀδιάφορον, αἱ δὲ ἀναγνώστριαι ἄς τὸν
φαντασθῶσιν ὅπως θέλουσι, και ἄς ἐφαρμόσῃ ἐκάστη
ἐπ' αὐτοῦ τὴν ιδέαμ τοῦ ὠραίου ὅπως κάλλιον τὴν
ἐννοεῖ.

Εἰσερχόμενος λοιπὸν εἰς τὸ δωμάτιόν του τὸν κῆρυ-
καθήμενον πλησίον εἰς τράπεζαν ἐπὶ τῆς ὁποῖας ἦτο κι-
βώτιόν τι μετρίου μεγέθους — Ἐρχόμενος ὀπισθεν του,
φυσικῶ τῶ λόγῳ δὲν ἠδύνατο νὰ μὲ ἴδῃ — ἐστάθην ὁ-
θεν ἀκίνητος διὰ νὰ ἴδω τί ἐκαμνε, (διότι εἰς τὸ κιβώ-
τιον ἐκεῖνο εἶχα ἀναγνώσει τὴν ἐρωτικὴν του κειμηλι-
οθήκην). Ἐκεῖνος μὴ ἐννοήσας ποσῶς τὴν παρουσίαν μου,
μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαδίας ἤνοιγε τὸ ἐν λόγῳ κιβώτιον,
τὴν λάρνακα ἐκεῖνην τῶν ἐρωτικῶν λειψάνων, και ἔμνε
πρὸς στιγμὴν ἐν μιστικῇ λατρεία και μὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς προσηλωμένους εἰς τὸ πολυειδὲς τοῦ ἐμπειροχομέ-
νου. Δεινὸν τῶνόντι, οἰκτρὸν, γελοῖον, σοβαρὸν και παρά-
δοξον παρίστανε θέαμα, ἡ συναγωγὴ τόσῳ φαινομενικῶς
ἀσημάντων και μολαταῦτα τόσῳ οὐσιωδῶς σημαντικῶν
ἀντικειμένων!. ἦτο ἐκεῖνη ἡ δι' ἱερογλύφων ἱστορία τῶν
ἐργολαβικῶν κατορθωμάτων τοῦ φίλου μου Α^{***}, ἦσαν
ἀνὰ ἕκαστον σιγχινητικόν τι ἐπισῶδειον τοῦ βίου εὐαισθη-
του τινὸς νεάνιδος — ἦσαν ἀθῶοι φόροι ἡ βεβιασμένα
λάφυρα — ἦσαν ζῶντα σημεῖα ἀναμνήσεων παθῶν πρὸ
πολλοῦ ἐσθεσμένων — Ὁ φίλος μου Α^{***} περιεργάζετο
μὲ φιλάρεσκον βλέμμα ἐκεῖνα τὰ ράκη, ὡς ὁ νικητὴς
περιέρχεται τὰ τρόπαια — Ἐκεῖ τεμάχια μετάξης, ἐκεῖ
ὑποδύματα και τεμάχια χειρωκτείων, ἐκεῖ μούμια ἀνθο-
δεσμῶν, ἐκεῖ δακτύλια, ἐκεῖ κομβολόγια, ἐκεῖ βρόστριγοι
παντὸς χρώματος και πάτης ἡλικίας, ἐκεῖ εἰκῶνες.. ἐκεῖ...
ἐνὶ λόγῳ τὸ κιβώτιον ἐκεῖνο, ὡς τὸ τῆς Πανδώρας, ἐμπε-
ριεχε τὰ σύμβολα ὄλων τῶν ἀνθρώπινων ἐπιλοτήτων, και
ἂν δὲν εὕρισκε τις εἰς τὸν πυθμένα του τὴν ἐλπίδα, εὕρι-
σκεν ὅμως παντοῦ τὴν ἀνάμνησιν εὐτυχῶς παρελθόντος!
— Περιεργάζετο, ὡς εἶπον, ὁ φίλος μου Α^{***} ἐν πρὸς
ἐν και συλλήδην τὰ ποικίλα ἀντικείμενα τῆς περιέργου
ἐκείνης Κυψέλης ἀναπολῶν εἰς τὸν νοῦν του συγχρόνως
διάφορα τοῦ Ἐργολαβικοῦ τοῦ βίου συμβάντα, τῶν ὁποῖων

τὰ βράχια εκείνα ἦσαν οὕτως εἰπεῖν αἱ μονογραφαί, ἐξα-
γαγῶν δὲ τέλος φάκελλον ὀγκωδέστερον τῆς ὀγκωδε-
στερας στρεψοδίκου δικογραφίας, (ὅστις περιεῖχε ἐρωτι-
κὰς ἐπιστολάς) διεσκέδαζε ὁ Ἐργολάβος ἐκεῖνος διερχό-
μενος ἐπιτρογαδὴν τὰς εὐαναγνωστοτέρας σελίδας τῶν
αφροδισίων γραπτῶν ἀπομνημονευμάτων του.

Ἡμεῖς τὰς ἀντιγραφόμενας οἰας τὰς ἠκούσαμεν, προσθέ-
τοντες καὶ τὰς σκέψεις τῆς μαρμαρίνου καρδίας τοῦ
Ἐργολάβου, ὅστις τὰς εἶχε ἐμπνεύσει, καὶ εἶθε ἡ πιστὴ
αὕτη ἐκθεσις ἀποδῆ λιστελής εἰς τὸ ὥραϊον ἐκεῖνο φύ-
λλον τοῦ ὁποῦ τὴν εὐδαιμονίαν περὶ πολλοῦ ποιοῦμεθα,
καὶ μόνῃ ἐπιδιόκωμεν.

Ὁ Ἐργολάβος λαβὼν ἀσκόπως καὶ τυχαίως τὴν προ-
χειροτέραν τῶν ἐπιστολῶν ἀνεγίνωσκε μετ' ἠδυπαθεστά-
της φιλαρσεκειας :

Ἦ ἢ ἡ μου!.. Μοῦ φαίνεται πῶς κάθε ἡμέραν πε-
ρισσότερον σ' ἀγαπῶ — ψυχὴ μου!.. δὲν δύναμαι γὰρ
εἶμαι εὐτυχὴς παρὰ πλησίον σου — Χωρὶς ἐσὲ οὔτε
ὦ οὔτε ἀναπνέω.. μαραινομαι.. ὑποφέρω.. στε-
ναίω!.. ἀρ' ἔπαυες ἀπὸ τοῦ γὰρ μ' ἀγαπᾷς.. ἔ-
πρεπε ὀμίνα!.. γ' ἀποθάνω... ὦ γαί ὁ θάνατος εἶνε
προτιμώτερος τῆς ἀπιστίας σου!..

— Ποιὰ νᾶνε τούτη, ὑπετονθόριζε ὁ φίλος μου A***
πειρώμενος ν' ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν ἀπιστον μνήμην του
τοῦνομα τῆς πιθῆς ἐκείνης του ἐραστίας.. Ἄ! ἄ! εἶνε ἂν
δὲν σφάλω ἢ εὐαίσθητος εὐανθεία — τί καρδιά διακε-
καυμένη!.. τί ψυχὴ διάπυρος!.. ναὶ μὰ ὡς τόσο ὑπαν-
δοσθη καὶ ἔχει ἂν δὲ σφάλω καὶ τρία παιδιὰ, καὶ τί
παιδούς!.. κ' ἐκεῖνη ἐπάχυνεν εἰς τρόπον ποῦ μόλις μπο-
ρεῖ νὰ κινῆται. Τὴν εἶδα προχθὲς στὸν περίπατον —
ἴσως ποῖός ἦθελε πιστεῦσαι πῶς μία Κυρὰ ἔτσι παχειὰ
καὶ θρεμμένη ἦθελε ἐδῶ καὶ τρεῖς χρόνους νὰ πεθάνῃ
ἀπ' ἀγάπῃ!.. Ἄς ἰδοῦμε καὶ τούτη:

Κυρίε μου εἶσαι ἕνα τέρας! — Κυρίε μου σὲ μισῶ
καὶ σὲ περιφρονῶ καὶ ξέρετο!.. Λες πῶς δὲν τὰ ξέρω;..
Λες πῶς δὲν ἀνανοήθηκα, πῶς κ' ἀρ ε ι ς κ ὀ ρ τ ε
τοῦ γειτόνησός σου;.. κακοχρονάχης ἐσὺ καὶ κείνη. Μ'
ἂν ὄλαις ἢ γυναικὲς σ' ἐγνωρίζατε ὡς καθὼς σὲ γνω-
ρίζω ἐγὼ — ἤθελε σὲ φεῖγναι σὰν τὴν ὀργή. Μὴν
ἐλπίζῃς τώρα ἄλλῃ μία φορὰ γὰρ μ' ἀπατήσης — καὶ
μὴ μὲ ματακντάξῃς πλέον στὰ μάτια — Τὰ πάντα
εἰτελείουσα ἀνάμεσόν μας.

— Ἄχ! ὠραία Δεσποινούλα! σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὸ θυμη-
μένο ὕφος σου! ἦσουν ἀξιαγάπητη, ἦσουν πνευματώ-
δης, μὰ πάρα πολὺ ζυλότυπη, καὶ μ' ἤθελες μέρα νύχτα
σκλάβον σου... ἀμὰ ἐκείαις ἢ ὑποψίαις σου, ἐκεῖνη ἢ ἀ-
κατάπαυστη φαομάρα σου! μ' ἔψησε, τέλος, κάποιον ἄλ-
λον εὐρηκὴς καὶ ἐτότες ἦταν ποῦ μοῦ ἔγραψες ἐκεῖνο
τὸ φοβερὸν ultimatum!..

— Ἄς διαβάσουμε κ' ἐτούτη:

Θεέ μου!.. θεέ μου!.. τί εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μισ-
θάνομαι ἀπὸ τὴν ὥραν ποῦ ἔλαβα τὴν τύχην γὰρ σὰς
ἰδῶ;.. ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνην δὲν εἶμαι πλέον ὁ-
ποῖα ἡμουν — ἡ μητέρα μὲ φωνάζει ὅτι εἶμαι σκε-
πτικὴ ἄλλὰ θεέ μου! μήπως πταίω ἢ δυστυχῆς ἀρ ἀ-

καταπαύσως ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην μου τοὺς γλυ-
κεῖς ἐκείνους λόγους, τοὺς ὁποῖους ἐλάβετε τὴν καλο-
σύνην γὰρ μοῦ πεῖτε;.. Δὲν ἔχω ὄρεξιν οὔτε δι' ἐρ-
γασίαν, οὔτε διὰ διασκέδασην — Ἐγὼ ἀρχίσει ἕνα
σκαλιζοῦνι ἐδῶ καὶ τρεῖς μῆνες, καὶ τὸ πιστεύετε;
δὲν ἐφθασα ἀκόμη εἰς τὰ μ π ἄ σ μ α τ α!.. Ἡ ἀνά-
γκωσις τῶν μυθιστορημάτων μὲ ἀνδειάει — Ὁ γο-
ρὸς μοὶ προξενεῖ ραντίασιν, καὶ ἡ συνταραστοργὴ τῶν
φιλῶν μου μὲ βασανίζει — Θάλατε ἄλλο μὲ φωνάζουν
ὅτι ἀγάμισα, καὶ ὅτι εἶμαι πάντοτε ὠχρὰ!.. ὠ-
μέ!.. καιγῶ τὸ αἰσθάνομαι, ὅτι εἶμαι ἀσθερῆς, διότι
σενάζω νύχτα καὶ ἡμέραν, καὶ ἡ καρδιά μου εἶνε
κοιτὰ γὰρ σπάση ἀπὸ τὸ φόβος — Μοὶ ὑπεσχέθη-
τε ὅτι θὰ μοῦ πῆτε ποῖα εἶνε ἡ ἀσθενεία μου — Σὰς
ἔγραψα ὕπερ τὸ παρὸν κρυφὰ διὰ γὰρ σὰς παρακαλέ-
σω γὰρ μοῦ μνησέτε τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους μου!..

— Ἀξιαγάπιτο κοριτζῆ! ὁποῖα ἀπλότης ὁποῖα χάρις
εἰς τὸ ὕφος του! καὶ τί καλοῦτζικα ποῦ ἔγραφε — Μὰ
ποῖός τὸ πιστεύει ὅτι ἐπειτα ἀπὸ τρεῖς μῆνας μὲ ἀρνῆ-
τουνα δι' ἕνα ἀξιοματικὸν ἀγέννητον!; — Πίστευσε
τώρα στὴν ἀβρότητα! Τί εἶνε τούτη;

Θαυμάζω Κύριε τὰ μέγιστα πῶς ἐλείφατε εἰς τὴν
χθεσινήν μας συνέντευξιν! δὲν ἐσυνείθησα Κύριε γὰρ
περιμένω καὶ γὰρ περιμένω εἰς μάτην, ὦφειλες Κύριε
γὰρ φανῆς εὐγενικώτερος πρὸς ἐμὲ, καὶ γὰρ μὴ μὲ συγ-
χύσης μὲ τὰς κοιτὰς γνωριμίας σου.

— ὦ! ὦ! ὦ!!! ἐδῶ εἶνε ἡ ἀκατάδεκτη Ἀργυρῶ,
ὁποῦ εἰς τὸν Κόσμον ἔκανε τὴν αὐστηράν, τὴν σκληράν,
τὴν υπερήφανον, ἐνῶ εἰς τὸ σπῆτι... καὶ μόλα-ταῦ-
τα ἔκατάντησε γὰρ πᾶρῃ ἕναν μπακάλη!! δυστυχία του
τοῦ κακομοῖρου τὸ τί πρέπει νὰ ὑποφέρῃ!! Ἦθελε γὰρ
μᾶς κάμνη τὴν ἄμεμπτον! ὁ θεὸς φυλάζει ἂν ἤθελε κα-
νεῖς διαβάση ὀμπροστά της τὴν Διαολοπαθήκην ἢ τὴ
Φυλάδα τοῦ Γαϊδάρου, τῆς ἐρχόντανε σπασμοὶ καὶ
μητρικόφλατα — Αἱ! αἱ! ἀπ' αὐταῖς κανεῖς γὰρ φυλά-
γεται!.. — Ἄλλη:

Ἀπεφάσις βέβαια γὰρ μὲ κάμης ἄλλῃν Σαπφῶ.
Μὲ καταδικάζεις καθεκάστην γὰρ στενάζω καὶ γὰρ λέ-
γω α ὕ ρ ι ο ρ!.. ἄλλ' ἢ αὔριον αὕτη ἔρχεται καὶ
γράμμα σου δὲν φέρει — Καὶ ὡς γὰρ μὴ ἐφθαρὸν τὰ
τόσα μαρτύρια, μοὶ ἐπιβάλλεις καὶ σιωπῆν, εἶνε ἔγκλη-
μα γὰρ παραπονοῦμαι ἢ ταλαίπωρος, διότι τὰ παρά-
πονά μου σὲ πειράζουν — ὕπομονή!.. ἐντὸς ὀκτῶ ἡ-
μερῶν ἐλπίζω γὰρ σὲ ἰδῶ — γὰρ μὲ ἰδῆς σοῦ εἶνε ἀ-
διάφορον... ἴσως ἴσως καὶ ὀχληρὸν... σκληρὸ!.. ὦ! ἀρ
ἡμῖν βεβαία περὶ τούτου δὲν ἤθελεν πλέον κνττάξει
τοὺς τυρανικοὺς ἐκείνους ὀφθαλμοὺς μου! οἷτινες τόσον ἠδέως συνταράσσουν τὰ σπλάγχνα μου!

— Ἀξίεραστη Εὐγενεία, πόσον καλὰ ἤρεσε ἡ φυσικό-
της τοῦ ὕφους σου! πόσον καλὰ ἐξέφραξες τὸν ἔρωτα!
Διαβάζοντα τὰ γράμματά σου ἐτραυνοῦμαι — ἄλλ'
ὅταν ἐμαθα ὀμίνα!.. ὅτι εἶχες γράψει τὰ αὐτὰ εἰς ἄλ-
λους εἰκοσι ἢ τριάντα προκατόγους μου!.. Ἄχ! τότε
ἐγνώρισα καθαυτὸ τί εἶνε αἱ γυναῖκες — καλὰ λέγει καὶ
ὁ Ποιητής:

... εἰς τοσοῦτον ἤξει' ὡς τ' ὀρθομένης
Εὐνῆς, γυναῖκες, παντ' ἔχειν νομίζετε!

— Ἀπόδειξις αὐτῆ (ἀνέκραξα καὶ ἐγὼ ὄρατός τότε
πλέον ποιούμενος) ὅτι αἱ γυναῖκες, φίλτατε Α^{***}, ὑπῆρξαν
πάντοτε ἢ τοῦλάχιστον ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων αἱ αὐταί,
ἐπομένως δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ κατηγορῆς τὰς συγχρό-
νους μας — Πρόσεξε ὅμως ὅτι ἡ βῆσις εἶνε Εὐριπίδου
τοῦ μισογύνου — καὶ ὅτι τίθεται εἰς τὸ στόμα ἐνός
Ἰάσωνος ἐξελέγγοντος μίαν Μῆδειαν — ἀλλ' εἰς τὸ
κάτω τῆς γραφῆς δὲν δύνασαι νὰ μοῦ ἀρνηθῆς ὅτι εὐρίσ-
κονται περισσότεροι Ἰάσωνες παρὰ Μῆδειαί.

— Ἄχ! φίλων αἰσχιστέ! παρεισάγεσαι λοιπὸν εἰς τὰ
ἄγρια τῶν ἀγίων μου διὰ νὰ με καταλαμβάνης μελαγ-
χολοῦντα; ἀνεβόησεν μετὰ τραγικοκωμικοῦ ἤθους ὁ
φίλος Α^{***}.

— Ναί φίλτατε, τ' ὁμολογῶ... ἀλλ' ἐπ' ἀγαθῶ τῆς
ταλαινῆς Κοινωνίας μας — θὰ προσπαθῶ νὰ ἐκθέσω
εἰς τὸν Κυκεῶνα μου τὴν σκηνὴν ταύτην, καὶ εἶθε τὰ
παθήματά σου γίνουσι ἄλλων μαθήματα.

— Πῶς; καὶ θὰ τολμήσης;

— Τὰ πάντα πρὸς διασκέδασιν τῶν φυλοκάλων ἀ-
ναγνωστῶν μου.

Ἡ ΒΟΥΛΗ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΜΑΪΟΣ.

Παρέρχεται καὶ ὁ Μαῖος, ὁ μὴν οὗτος τῶν ἀνθῶν καὶ
τῶν ὄνων, ὁ τελευταῖος τῆς Βουλῆς μὴν!.. παρερχό-
μενος δὲ τί ποτε ὀπισθέν του ἀφίνει πρὸς ἐπιμαρτύτησιν
τῆς παρ' ἡμῖν βραχείας του διαβάσεως;.. πόθους καὶ
ἄνηθ, ἄνηθ καὶ πόθους, καὶ τῶν μὲν πρώτων ἡ ἡχηρὰ
ἐκφρασίς ἐναυλος εἰσέτι ἀντηχεῖ εἰς τὰ ὄτα μας, τὰ
δ' ἐμαράνθησαν ὑπὸ τὸν ζῆλον τῶν βλεμμάτων μας!
Ἀλλ' ὁ Μαῖος θὰ ἐπανέλθῃ καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἄνηθ καὶ
οἱ πόθοι, ἴσως, ἴσως καὶ αὐτὴ ἡ Βουλὴ μας... Μακάριοι
οἱ ἐπιζήσοντες!

Ἀλλὰ τί ἐπραξεν ἡ Βουλὴ λαριγγίζουσι οἱ ἀπασισώ-
δοξοι στεροκέφαλοι πολιτικοὶ μας; Ἡ Βουλὴ Κύριοι εἰρ-
γασθῆ ἀκαμάτως καὶ ἀνευδοκίως τρεῖς ὅλους μῆνας, ἴ-
δατε ἂν ἀπιστῆτε τὰς δέλτους τοῦ Ταμείου, ἴδατε τὰ πρα-
κτικὰ, ἀναγνώσατε τὴν Βουλευτικὴν ἀνθολογίαν, καὶ
τότε, ἀλλὰ τότε μόνον μέμφητε τὴν Βουλὴν ἐπ' αἰσ-
χρῆ ἀπραξείᾳ, ἐπὶ λαιμάργῳ καὶ ἀσυνειδήτῳ καταβρο-
χθίσει τοῦ τεσσαρακονταδιστήλου μισθοῦ τῆς — Τολ-
μῶσι τινες νὰ σὲ κατηγορῶσι, Βουλὴ μεγάθυμοι καὶ ἐ-
θνικῇ ἐπὶ ἐγωισμῶ — ἀναμασσῶντες τὰ τετριμμένα
ἐκείνου μισθοῦ ἀθίχτου, περὶ μισθοῦ ἀρχομένου ἀφ' ἧς
ἡμέρας ὑπῆρξεν ἐν δυνάμει, περὶ μεταρροίμησεως τέλους
τοῦ μισθοῦ σου, ἀναγαγούσα τὰ τάλληρά μας εἰς δύστηλά
σου, σὺ ἡ τοσοῦτον τὰς μεταρροίμησεις καὶ βελτιώσεις
βελτιωμένη! — Ἀλλὰ τί ἄλλο εἰσι ταῦτα πάντα ἀνοῖχι
ἀποδείξεις ὅτι σὺ καὶ μόνη γινώσκεις νὰ ἐκτιμᾷς τὰς ἐρ-
γασίας σου; καὶ ἂν εἰς τὸ πείσμα τῆς πλειονότητος τινὰ
τῶν μελῶν σου ἐσμύκριναν τὸν μισθὸν τους, δὲν εἶνε ἄρα-
γε αὐτὴ ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις, ἡ αὐτομολογία οὕτως

εἰπεῖν τοῦ εὐτελοῦς καὶ μηδαμηνοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν των;
Δὲν εἶνε ἄραγε πασίγνωστον ὅτι τὸ ἐμπόρευμα ὅσω τε-
λειότερον τόσω ἀκρυβώτερον, ὅσω δὲ ἀτελέστερον, τό-
σω εὐθυνώτερον; ἡ μετριότης δῆθεν καὶ ἡ ἀφιλοκέρδεια
τῆς μειονότητος, τί ἄραγε ἀποδεικνύει ἂν ὄχι τὴν γνω-
σιμαχίαν τῆς μειονεξείας τῆς; ἡ δὲ παρὰ τῆς πλειοψη-
φίας παράτασις, αὐτίκῃσι καὶ ἐκδιωχίλωσις τοῦ μισθοῦ,
τί ἄλλο ἢ (ὡς πολὺ εὐστόχως καὶ εἰς τῶν ῥητόρων τῆς
εἶπε) ἡ συναίτησις τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς; ὡ ἀνεξήγητῃ
ἀλληλουχίᾳ λέξεων τοῦ μᾶς ἄγεις; Μειονοψηφία —
μειονεξία — Πλειονοψηφία — Πλειονεξία!..

Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου δεσπόζει ἐντὸς τῆς Βου-
λῆς, ὁ δὲ Ζερβὸς, θύμα ἀνέκαθεν τοῦ ἰσχυροτέρου τυραν-
νεῖται τὰ νῦν καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ δεσποτισμοῦ, τοῦ ἐκ-
προσωπευομένου ὑπὸ τῆς Πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς! (βα-
βαὶ τοῦ θράσους καὶ τῆς βλασφημίας!..) Λοιπὸν ἡ
Βουλὴ δὲν τὸν ἀνύψωσεν εἰς τὸν ἐκλαμπρὸν ἐκείνον θρό-
νον, δὲν τὸν ἐδίασε νὰ περιβληθῇ τὴν Χλαμύδα τοῦ
Προέδρου, δὲν τὸν ἔστειλε τέλος μὲ ἀκάνθινον στέφανον,
εἰμὴ διὰ νὰ τὸν χλευάσῃ καὶ νὰ εἴπῃ εἰς τὸ ἐκπεπληγμέ-
νον Πανίονιον — Ἰδοὺ ἄνθρωπος! Δείρου τὸν ἄνδρα
καὶ τὸν ὄρνιθ τοῦ Θεοῦ! — Ἀλλοίμονον! καὶ τρεῖς ἀλ-
λοίμονον! ἐπὶ τῶν Κηθουριῶν ξηροσκοπέλων, ὅτε ὡς ἄλλος
Προμηθεὺς τῆς Ἐλευθερίας τῶν Ἑπτανησίων, ἐπροσηλῶτο
ὑπὸ τοῦ ἀυθαίρετου Κράτους, ὑπὸ τῆς κτηνόδους Βίας καὶ
ἐπαρῶντο ἐρμαῖον τοῦ αἰμοδόρου γυπὸς τοῦ χωρισμοῦ
καὶ τῆς ἐξορίας, δὲν ἀπέτιεν λοιπὸν ἀρκούντως τὸ κρίμα
τῆς ἄγαν πρὸς τὴν πατρίδα του ἀγάπης; ἔπρεπε λοιπὸν
ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀδελφοὺς, ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους μαθητὰς
του συρόμενος νὰ ἀνυψωθῇ εἰς τὸν θρόνον τοῦτον ἄλλον
Γολγοθᾶ μαρτυρίου! — Ἠγάπησας Ζερβὲ ὑπὲρ πολὺ τοὺς
συμπολίτας σου, σὺ πρώτος εἰς αὐτοὺς ἐνέπνευσες τὸ θεῖον
τῆς ἐλευθερίας αἶσθημα, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς ἐξορίας,
ἡ ἀπώλεια τῆς περιουσίας σου ὁ παρ' ὀλίγον ὄλεθρος
σου, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων σου, ἰδοὺ ἡ ποιῆ τοῦ
πρώτου σου ἐκείνου ἐγκλήματος — Τροπαιοῦχος καὶ νι-
κηφόρος τῆς Τυραννείας εἴλιπες ἀκολούθως νὰ δαμά-
σῃς τὸ ἀδάμαστον τῆς δημοκρατίας τέρας... καὶ ἐκείνο
σὲ ἀνηγόρευεν Πρόεδρον, νέα ἐντεύθεν σειρά θυσιῶν καὶ
μαρτυριῶν καὶ ἰδοὺ ἡ δευτέρα πράξις τοῦ Δράματος τοῦ
ὁποίου σὺ καὶ μόνος εἶσαι ὁ πρωταθλητής. ὦ! εἶνε δρά-
μα ἀνήχουσιν! δράμα ὅπερ ἂν ἔχει καὶ κωμικὰ ἐπισό-
δια ἔχει, μὲ τὴν ἀλήθειαν, καὶ σκηνὰς στεναγμῶν καὶ
δακρυῶν!..

Ταῦτα ψάλλοντες ὁ ἱερομίαι τῆς μειονότητος, ἡ
Συγκινητικὴ «Ἐθνεγερασία», καὶ ἡ «Ἀλήθεια» μᾶς
συγκινοῦσι κατακαρδὰ ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ;

Εἶνε σάβανο ἡ χλαμύδα
Καὶ ξεσκελετὸ ἀραχνιασμένο,
Καὶ ἀπ' ἀρχαῖα καὶ τριτόλιος
Εἶν τὸ μέτωπό ζωσμένο,
Καὶ τὸ σκήπτρο τοῦ Προέδρου
Κατὰ τὸν ἀνεμαρτῆριον
Νεκροθάπτου εἶνε σκαπάνη!..

Πρὸς τοὺς ἀπαρταχοῦ ΚΚ. Πράκτορας τῆς « Δια-
ο.λαποθήκῃς ».

Φίλιπτοι Κύριοι.

Τί εἶνε τέλος πάντων δύο σελήνια ; δύο σελήνια ἀνὰ
εἷς μῆνας ἤτοι 8 ὄβολοι ἀνὰ μῆνα, ἢ 1 λεπτόν καὶ $\frac{1}{2}$
τοῦ λεπτοῦ τὴν ἡμέραν ; καὶ ὁμως, τὸ πιστεύετε φίλ-
τατοι Πράκτορες, ὑπάρχουσι αἰσχροῦς ἀσυνεῖδητοί τι-
νες οἵτινες μᾶς καταβροχθοῦσι τὴν ψωραλίαν ταύτην
ἀντιμισθειάν μας ! ἀλλὰ τὸ λέγομεν ἀντιμισθειάν, μή-
πως ἔχομεν ἡμεῖς ἄλλην ἀντιμισθειάν ἢ τὴν κατακραυ-
γὴν τῶν τραπεζιῶν, καὶ τὸ μίσος τῶν βαδισούρων ; Οἱ
εὐσυνεῖδητοί οὗτοι μὴ πληρόνοντες τὸ μηδαμικόν τούτο
ποσὸν μᾶς ὑποχρεοῦσι νὰ ὑποκύπτωμεν καὶ εἰς ζημίαν
πραγματικὴν, μᾶς κλέπτουσι καθεκάστην καὶ μᾶς λη-
στεύουσι ἀτιμωριτεῖ, διότι ὁ Νόμος δὲν προβλέπει ὡς
καινεται τὴν ὑπεξαίρεσιν 1 λεπτοῦ καὶ ἐνός 3 τοῦ λε-
πτοῦ — καὶ ἂν ἐγένετο αὐτὸ ἐφ' ἅπαξ, ὑπομονή ! ἂν ἐ-
γίνετο παρ' ἐνός ἢ δύο, ὑπομονή ! ἀλλὰ συνεχῶς καὶ
παρὰ πολλῶν εἶνε, βεβαιώθητε φίλοι πράκτορες, ἀνυπόφο-
ρον καὶ ὁ Νόμος ἔχει νομιζῶ τὴν φορὰν ταύτην ἄδικον.
Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἀποτεινόμεθα πρὸς ὑμᾶς
οἵτινες εἰσθε οἱ ἐκλεκτοὶ μου φίλοι, καὶ σὰς παρακαλῶ
νὰ πείσητε τοὺς ἀδιακρίτους τούτους συνδρομητὰς, ἄλ-
λως τε ὑποχρεοῦμεθα νὰ τοὺς κομωδῶσωμεν ἀνὰ 48
ὄβολα τὸ κεφάλι, οὐχὶ τόσῳ πρὸς ἀντεκδίκησιν (ἅπαγε
εἶμεθα χριστιανοί !) οὐχὶ τόσῳ πρὸς διασκέδασιν τοῦ
Κοινοῦ, ἀλλ' ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Κοινωνίας, ἣτις θὰ ὠφεληθῇ
τὰ μέγιστα, μανθάνουσα κατ' ὄνομα καὶ ἐπάνυμον ποῖα
τῶν μελῶν τῆς εἰς τοσοῦτον φθάνουσιν ἀναιδείας ὥστε
νὰ ἐκτίθενται εἰς τὴν κλοπὴν 1 $\frac{1}{2}$ λεπτοῦ τὴν ἡμέραν,
καὶ ταῦτα ἐν πλήρη μεσημβρείᾳ.

Ἐννοεῖται ὅτι, ὁμιλοῦντες περὶ μὴ πληρωσάντων Συν-
δρομητῶν, ἀναφερόμεθα εἰς ὅλην τὴν Ἑπτάνησον, ἐξαι-
ρεῖται ὁμως τὸ Ληξούριον, εἰς Ληξούριον δὲν ἐπέμψαμεν
ἀκόμη τὰς παραλαβὰς μας μαντεύσατε διατί ; ... ἐξαι-
τίας τῶν σεισμῶν — τώρα ὁμως ὅπου τὸ πᾶρ ἡμεῖς
θέλωμεν κάμει καὶ ἐκεῖ τὸ χρέος μας, καὶ εὐελπιζόμεθα
ὅτι οἱ ἐπὶ φιλοτιμία ἀείποτε διακριθέντες ἐκεῖνοι ἀδελ-
φοί μας θὰ δικαιώσωσι καὶ τὴν φορὰν ταύτην τὰς γλυ-
κυτέρας τῶν ἐλπίδων μας.

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΓΑΗΝ.

**
*

Παράδοξος σύμπτωσις νὰ τελειώσῃ ἡ σύνοδος τῆς
Βουλῆς τὸν Μάϊον ! δὲν ἠθελεν εἶσθαι ἄραγε αὕτη ἡ θε-
τικωτέρα ἀπόδειξις τῆς πραγματικῆς ἠθικῆς ὑπεροχῆς
τῆς πλειΟνότητος ἐπὶ τῆς μειΟνότητος ;

**
*

Προκειμένου νὰ φορολογηθῶσι τὰ ὠὰ τῆς πόλεως,
δημιουργεῖται νέα εἰς τὸ Τελωνεῖον θέσις ὡσεπάληθεν-
τοῦ, ἢ ὑπηρεσία τοῦ νέου τούτου ὑπουργηματοῦ θέλει

εἶνε νὰ μετρᾷ ὅλας τὰς ὄρνιθας τῆς νήσου, καὶ γὰ ἐπα-
ληθειῇ διὰ τοῦ θακτέλου του τὴν ὠτοκίαν των. Ὅσον
οὕτω θέλει κηρυχθῆ καὶ διαγώνισμα, οἱ βουλόμενοι ὅθεν
νὰ συναγωνισθῶσι ἅς μὴ παύωσι γυμναζόμενοι . . . ἵνα
ἐπιτύχωσι τὸ ποθοῦμενον.

**
*

Συγγαίρομεν τὸν ἀξιόλογον Μουσικοδιδάσκαλον Γ.
Λαμπύρην, διὰ τὰ νέα δείγματα ἅτινα μᾶς παρέστρε
τῆς περὶ τὴν μουσικὴν ἐμπειρίας του, δυνήθεις διὰ δύο
ἐβδομάδας νὰ οικειοποιηθῇ τὸν μηχανισμόν τῆς Φυσαρ-
μορικῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Λατίνων — Τώρα πλέον
τόσῳ καλὰ τὴν παίζει, ὥστε ἠθέλε εἰπεῖ τις ὅτι ἐκ νεό-
τητός του καὶ ἀκαταπαύστως παρεδίδετο εἰς τὴν κροῦ-
σιν ἐκεῖ-ου τοῦ περιέργου ὄργάνου.

**
*

Ἡ Ἄστυνομία κατατρέχει, καὶ δικαίως, τοὺς σκύλους,
καὶ ὑποχρεοῖ τοὺς Κυρίους των νὰ τοῖς φορῶσι γιμῶς,
καὶ παραμούσουδα. Οἱ δημοκόποι αὐτοκαλοῦνται οἱ σκύ-
λοι ὅπου φυλάττουν τὸν λαὸν δικαιοῦμεθα ὅθεν ν' ἀπαι-
τήσωμεν ἐκ τῆς Ἄστυνομίας νὰ φορέσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς
φιμῶς καὶ παραμούσουδα, δι' ὅλους ἐκείνους τοὺς κιν-
δύνους εἰς τοὺς ὁποίους δυνατὸν νὰ μᾶς ρίψῃ λύσσα
τόσῳ μᾶλλον ἐπίφοβος ὅσῳ πλέον δημοτικῆ.

**
*

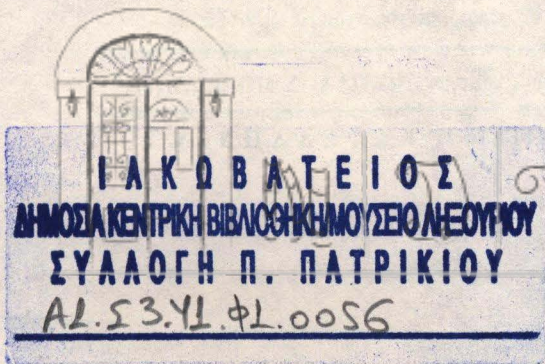
ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι γένους θυλυκοῦ,
Καὶ φαοῦ 'μαι τόσο ὅπου
Ἡ Κοιλιά μὲ τὸ Κεφάλι
Βρίσκεται σὲ μιὰ μεγάλη
Πεισματωδεστάτη πάλη,
Τ' ὄνομα μου εἶν φρονημάδα
Τὰ ἔργατά μου ζουρλαμάδα.
Ἄν προσθαφέρσης γράμμα
Τσῆ στερνῆς μου συλλαβῆς,
Μὲ σωπαίνεις παρευθῆς.
Κί' ἂν δύο γράμματα προσθήσης,
Κ' ἓνα μόνον ἀφαιρέσης
Ὅχ τὴν πρώτη συλλαβῆ,
Μὲ τρελλαίνεις στῆ στιγμῆ ;
Μ' ἂν δύο γράμματ' ἀφαιρέσης
Κί' ἀντιτάτους ἓνα θέσης
Εἰς τὴν ἴδρα συλλαβῆ,
Ἄνδρα σερνικὸν σὲ κάνω καὶ γὰ μὲνῶ ἢ αὐτῆ.

Μέχετε ὅλοι πλὴν ὀλίγοι νὰ μὲ δεῖξετε τολμάτε,
Μὲ χαρίζουνε οἱ γέροι, καὶ οἱ νέοι μὲ κλοτζάτε.

Ὁ ὑπαύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΙΠΕΡΛΑΪΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙ « Π Κ Ε Φ Α Δ Δ Η Ν Ι Α . »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ